

Klima- og miljødepartementet
Postboks 8013 Dep
0030 Oslo

Saksbehandler: Erica Hogstad Fjæran
Telefon: 977 94 447
E-post: ehf@nsg.no
Vår referanse: 17/0210/06/EHF
Deres referanse:

Ås, 10.02.17

Høringssvar om endring av rovviltforskriften – lisensfellingsperiode for ulv

Utvidelse av lisensfellingsperioden

NSG støtter forskriftsendring om utvidelse av lisensfellingsperiode for ulv innenfor ulvesonen. Forskriftsendringer bør gjøres permanent, slik at den danner forutsigbarhet i forvaltningen og ikke framstår som et vilkårlig tiltak for ett enkelt år.

Økningen i antall ulv i Skandinavia generelt, og Norge spesielt, krever en mer aktiv forvaltning og bestandsregulering av arten, uansett om det er innenfor eller utenfor ulvesonen. En reduksjon eller stans i uttak vil åpne for en enorm bestandsøkning. Det må tas hensyn til Stortingets ønske om økt norsk matproduksjon på norske ressurser, rovviltforlikets todelte målsetting, økonomiske og sosiale faktorer, m.m. Rovviltforvaltningen krever helhetlig forankring, noe Naturmangfoldloven § 1 presiserer («*Lovens formål er at naturen med dens biologiske, landskapsmessige og geologiske mangfold og økologiske prosesser tas vare på ved bærekraftig bruk og vern, også slik at den gir grunnlag for menneskenes virksomhet, kultur, helse og trivsel, nå og i fremtiden, også som grunnlag for samisk kultur.*»)

Ikke nytt tiltak

Utvidet felling innebærer ikke en endring i naturmangfoldloven, eller en annen tolkning av Bernkonvensjonen, som er oppgitt som årsak for manglende hjemmelsgrunnlag for vedtaket som kom før jul.

KLD skriver i sitt høringsbrev på side 2 at «*Dette endringsforslaget er et av flere tiltak som kan bidra til en forvaltning som kan bringe ulvebestanden nærmere bestandsmålet.*» Forslaget er kun en forlengelse av fellingsperioden innenfor ulvesonen, ikke et nytt tiltak. Dersom målet med denne endringen er å bringe ulvebestanden nærmere bestandsmålet så må det være mulig også uten denne endringen, da dette endringsforslaget ikke innebærer annet enn utvidelse av en allerede vedtatt fellingsperiode.

Endring i rovviltforskriftens § 3

I 2016 ble det i etterkant av ulveforliket, foretatt en endring av rovviltforskriften § 3. Paragrafteksten ble endret til 4-6 årlige ynglinger av ulv, hvorav tre av disse skal være

helnorske og grenseflokker telles med en faktor på 0,5. Det ble også gjort en endring i kommentarene til forskriftens enkelte bestemmelser fra departementets side. Denne endringen ble ikke sendt på høring. I kommentar til § 3 ble følgende tatt inn: «Uavhengig av bestandsmålet må imidlertid de alminnelige vilkårene for felling være oppfylt, dvs. at felling bare tillates dersom det er et skadepotensial, felling ikke truer bestandens overlevelse og det ikke finnes noen annen tilfredsstillende løsning.»

Denne kommentaren undertrykker Naturmangfoldloven § 1, da det til enhver tid vil bli en definisjonssak hvorvidt skadepotensial er oppfylt og at det ikke fins noen annen tilfredsstillende løsning enn felling. Hvordan mener regjeringen og Klima- og miljødepartementet at Stortinget skal forstå dette? Denne kommentaren undertrykker også intensjonene i rovviltforliket og grunnleggende prinsipp for rovviltforvaltning og regulering av rovviltbestandene i Norge.

Bestandsregulering gjennom lisens- og kvotejakt.

Vedtaket om stans i vinterens uttak er ikke i tråd med rovviltforliket eller Stortingets vilje. I rovviltforliket er lisens- og kvotejakt tatt inn som bærende elementer i bestandsreguleringen av alle rovviltarter, både når bestandsmålet er nådd og som forebyggende tiltak ved store skader.

Ulven er ikke unntatt bestandsregulering og skal i hovedsak reguleres gjennom lisens- og kvotejakt, likt med de andre rovviltartene. Det er ikke et krav om at det skal være gjort skade på husdyr eller tamrein for at stammene skal reguleres og holdes så nært bestandsmålet som mulig.

Fulle revir innenfor ulvesonen gir økt antall streifulv, uansett om det er svenske eller norske ulver, og i hvilken retning de vandrer. 80 % av ulveskader og -angrep er nå utenfor ulvesonen og i beiteprioriterte områder, noe som har ført ulven over i områder som ikke er vedtatt til dette formålet. Fravær av beitedyr i rovviltsonene gjør dermed at skadene forflytter seg til beiteprioriterte områder. Når bestandsmålet er oppfylt må det da tas ut rovvilt i ynglesonene/ulvesonen, da også disse dyrene representerer skade utenfor sonen. Det må finnes grenser for hvor ignorant holdningene skal være når man vurderer ulvens biologi og evner som rovdyr, da dens nåværende bevegelser og populasjonsutbredelse i stor grad skyldes at forvaltningen ikke makter å begrense økningen i antall ulver, og som resulterer i at ulven ferdes over større områder enn politisk vedtatt.

Radiomerking, overvåking og skadepotensial

Radiomerking er oppgitt som et tiltak som skal gi ytterligere informasjon om ulvens bevegelser, noe som er av betydning for å vurdere skadepotensial og hvorvidt ulvene oppholder seg nær hus og mennesker.

Med bakgrunn i svært redusert beitebruk innenfor ulvesonen grunnet årelange tap til ulv, utallige observasjoner av ulv nær hus, reduserte elgbestander og drepte hunder, så oppleves det noe underlig at et GPS-bilde av ulvens bevegelser skal være den tungtveiende faktoren som utløser et såkalt skadepotensial. Overvåkingen er likevel positiv i den grad den fører til at det dokumenteres bevegelse inn og ut av ulvesonen, slik at uttak kan iverksettes snarlig.

NSG mener at alle ulver, uansett stedstilhørighet, må regnes med et iboende skadepotensial. Ulven er et rovdyr som potensielt kan angripe, skade og drepe det den anser som bytte i en vilkårlig situasjon. Det vedvarende skadebildet av ulv innenfor ulvesonen har ført til en utradering av beitebruken her,

noe Vidar Helgesen, KLD, regjeringen og Stortinget ser ut til å være innforstått med. Dette skadebildet innebærer dermed en historisk dokumentasjon som viser tydelig skadepotensial, men dette omtales sjelden.

NSG mener at grensen nå er nådd for hva som kan aksepteres av trenering i rovviltforvaltningen. Enhver logikk tilsier at fulle revir innenfor ulvesonen, en stadig økende ulvepopulasjon i Skandinavia og Europa for øvrig, samt manglende forvaltning og uttak av ulv, fører til store tap i områder hvor det er politiske vedtak om at ulven ikke skal være. NSG krever tiltak som reduserer belastningen på beitenæringen omgående.

Med hilsen

Tone Våg (s)
styreleder

Lars Erik Wallin (s)
generalsekretær

Norsk Sau og Geit, NSG, er en faglig medlemsorganisasjon for saue- og geiteholdere i landet. Laget ble stiftet i 1947, og har i dag 18 fylkeslag, ca. 370 lokallag og ca. 11.000 medlemmer.

Norsk Sau og Geit skal arbeide for å fremme et rasjonelt og lønnsomt saue- og geitehold, sikre beiteretten og stimulere til samarbeid i produksjon og omsetning. Videre skal det arbeides for økt bruk av norske småfeprodukter og fremme småfeholdet i samsvar med naturvilkår og markedsbehov.